

V Kz 1058 / 17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym składzie :

Przewodniczący Sędzia S. O. Piotr Cięciwa (sprawozdawca)

Sędzia S. O. Ewa Krajewska

Sędzia S. O. Andrzej Rembowski

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Lerka

Przy udziale Prokuratora Tomasza Grona i przedstawiciela (...) Urzędu Celno-Skarbowego w Ł. D. K.

po rozpoznaniu w sprawie A. Ż.

oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 kks

na skutek zażalenia Naczelnika (...) Urzędu Celno-Skarbowego w Ł.

na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 19 września 2017 r.

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 27 kwietnia 2017 r. z uzasadnieniem

na podstawie art.437 § 1 i 2 k.p.k. w zw z art. 438 pkt 2 kpk w zw z art. 113 § 1 kks

postanawia

uchylić zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 27 kwietnia 2017 r. oskarżony A. Ż. został uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks. Akt oskarżenia w tej sprawie wniesiony został przez Urząd I Celny w Ł..

W dniu 28 kwietnia 2017 r. nadane zostało pismo przez Urzędu Celno Skarbowego w Ł. z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia w/w wyroku i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. Pismo zostało podpisane przez E. N. z adnotacją iż występuje z upoważnienia Naczelnika Urzędu Celno Skarbowego w Ł..

Po wezwaniu wnioskodawcy przez Przewodniczącą II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Pabianicach do uzupełnienia braku formalnego pisma, że osoba sygnującą wniosek swoim podpisem jest upoważniona do reprezentowania przed sądem Urzędu, w odpowiedzi wpłynęło upoważnienie do wykonywania czynności procesowych w sprawach o przestępstwa, wykroczenia, przestępstwa skarbowe w zakresie objętym właściwością działania Naczelnika Urzędu Celno Skarbowego w Ł., podpisane przez Zastępcę Naczelnika Urzędu Celno Skarbowego w Ł. A. F..

Zarządzeniem z dnia 19 września 2017 r. Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Pabianicach na podstawie art. 422 § 3 kpk w zw z art. 120 § 2 kpk w zw z art. 113 § 1 kks odmówiła przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie odpisu w/w wyroku z uzasadnieniem, jako wniesionego przez osobę nieuprawnioną.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniosła Zastępca Naczelnika Urzędu Celno Skarbowego w Ł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

U podstawy zaskarżonego zarządzenia legło stwierdzenie, że art. 118 § 1 pkt 2 kks, ani art. 33 ust 1 pkt 8 – 10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (wskazane w nadesłanym upoważnieniu) nie stanowi podstawy upoważnienia do zastępowania naczelnika urzędu celno-skarbowego i reprezentowania tego organu w toku postępowań karno-skarbowych. Podobnie jak art. 53 § 37 pkt 1 kks. Stąd też uznano, że tylko naczelnik urzędu celno-skarbowego jest finansowym organem postępowania przygotowawczego który jest podmiotem do uprawnionym do reprezentowania urzędu przed sądem zarówno w zakresie wnoszenia aktów oskarżenia, apelacji, zażaleń jak i podpisywania pism w imieniu reprezentowanego organu, ewentualnie zastępcą naczelnika, ale nie upoważniony przez zastępcę pracownik tego urzędu.

Lektura przepisów statuujących strony w postępowaniu karno-skarbowym, prowadzi do wniosku, że naczelnik urzędu celno-skarbowego jest w rozumieniu ustawy stroną w postępowaniu przygotowawczym zgodnie z dyspozycją art. 53 § 37 i 118 § 1 pkt 2 kks. Przy czym czynności procesowych dokonywać może za pośrednictwem upoważnionych przedstawicieli art. 118 § 3 kks.

Dodatkowo jednakże dla „finansowego organu postępowania przygotowawczego” ustawodawca przewidział w art. 122 § 1 pkt 1 kpk szereg czynności i uprawnień zastrzeżonych w procedurze karnej dla prokuratora, w tym także na etapie postępowania odwoławczego (min art. 446 i art. 448 kpk). Aczkolwiek już nie indywidualizując ściśle reprezentanta organu pod względem ustrojowym, jako „naczelnika urzędu”. Zaś w art. 157 kks określił zasady udziału „finansowego organu postępowania przygotowawczego” w rozprawie, z dopuszczeniem do reprezentowania go także przez przedstawiciela, również w postępowaniu odwoławczym (art. 165 kks).

Literalna analiza powołanych przepisów zdawałaby się prowadzić do wniosku, że „upoważniony przedstawiciel” (nie pełnomocnik w rozumieniu przepisów kpk) uprawniony jest do zastępowania „naczelnika urzędu” jako zindywidualizowanego pod względem ustrojowym w organach administracji skarbowej podmiotu, jedynie przy czynnościach procesowych w postępowaniu przygotowawczym (bez ograniczeń) i na rozprawie (także odwoławczej).

Z tej perspektywy została skonstruowana, jak należy wnosić, argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, która pozostaje logicznie poprawna.

Niemniej ograniczanie się jedynie do literalnego odczytywania przepisów kodeksu karnego skarbowego, nie pozwałoby na właściwe ustalenie zasad reprezentacji strony, jaką jest urząd celno-skarbowy. Nie dałoby się bowiem idąc tym tokiem, w ogóle odpowiedzieć na pytanie, kto indywidualnie w sensie ustrojowym może reprezentować urząd w postępowaniu sądowym poza pełnomocnikiem na rozprawie, skoro „naczelnik urzędu” jest „organem” jedynie „w postępowaniu przygotowawczym. Idąc dalej, przepisy kks nie pozwalają nawet na określenie kto takowego „upoważnienia” na etapie postępowania sądowego mógłby udzielić (w przeciwieństwie do art. 118 § 3 kks). Nadto, kto byłby adresatem uprawnień wynikających z dyspozycji art. 122 § 1 pkt 1 kks na etapie postępowania sądowego, skoro „naczelnik urzędu” nie jest już „finansowym organem postępowania przygotowawczego”.

Dlatego w omawianym kontekście nawet na gruncie art. 157 kks należałoby przyjąć, że przejście sprawy do postępowania sądowego nie eliminuje reguł ustrojowych i reprezentacji wynikających z art. 53 § 37 i 118 § 1 pkt 2 i § 3 kks. Skoro zaś postępowanie przygotowawcze z natury rzeczy nie obejmuje etapu rozprawy, stąd też otwarta przepisem regulującym postępowanie przygotowawcze możliwość udzielenie upoważnienia, nie doznaje ograniczeń i na dalszym etapie postępowania.

Niezależnie od powyższego argumentacja odwołująca się do treści art. 33 ust 1 pkt 8 – 10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, jest o tyle chybiona, że nie uwzględnia zapisu z art. 33 ust 2 ustawy,

zgodnie z którą naczelnik urzędu celno-skarbowego wykonuje swoje zadania przy pomocy urzędu celno-skarbowego. Co nie oznacza nic innego jak wykonywanie ustawowych zadań za pośrednictwem pracowników urzędu.

Oznacza to, że także „strukturalnie” pracownicy urzędów celno-skarbowych są upoważnieni do wykonywania określonych w art. 33 ust 1 pkt 8 – 10 ustawy zadań chyba, że z mocy szczególnych przepisów ustawy wymaga to dodatkowo indywidualnego upoważnienia (jak z art. 118 § 3, czy z art. 157 kks).

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.